

Štev. (No.) 24

November 29, 1919.

Leto (Vol.) XI.

Vera, upanje in ljubezen.

K.

Mrs. Modic mu je odpustila vse in pozabila na vse. Pokazalo se je, da kjer je v tolikih grenkih poskušnjah vstrajala vera, tem vstraja na podlagi vere tudi ljubezen. Karol je to šele sedaj videl, kako dragocen biser ima v svoji ženi. Toliko gorja ji je povzročil, toliko sramoto in toliko nesreče nakopa!, ob vse jo je pripravil, da, nezvest ji je postal in ona to ve, in vendar, vkljub temu najde sedaj še ljubezen v tem zvestem srcu. "Mnoge vode niso mogle pogasiti ljubezni."

"Kako, dragi Karol, bi ti ne bila ljubeča žena tudi v nesreči, ko pa verujem v Boga, v njegovo sv. voljo, v njegovo previdnost. Dala sem ti prisego in moja vera mi je pomagala, da sem ostala stanovitna tej prisegi do danes. Vidiš, Karol, zato sem upala, da se boš še spreobrnil. Vera me je naučila upati in ta dva stebra sta ti ohranila ljubezen!"

"Malo učeno govoriš," je rekel Karol. "vendar mora le tako biti!"

"Karol, kaj pa sedaj?" vprašala je žena Karola, ko so se ustanovili v novem, oziroma v prejšnjem domu. "Nekaj bode treba začeti? Ali kaj misliš?"

"Da, mislil sem, da bi šel delat v tovarno?"

"H Crowbertu?"

"Da!"

"Dobro, Karol. Crowbert nam je bil do sedaj silno dober. Prosila ga bom, gotovo te bode sprejel in ti dal dobro delo. In tako je tudi bilo."

Crowbert je bil še vesel, da ga je Mrs. Modic prosila pomoči, ker je mislil, da bode s tem nekoliko povrnil škodo, katere se je čutil krivega.

Karol je dobil izborna dela, lahko delo, kjer ni bilo treba teško delati, pač pa je veliko zaslužil.

In tako so nastopili lepši dnevi za Mrs. Modic, dasi niso bili še čisto jasni. Mr. Modic je ostal tudi v tej nesreči socijalist in brezverec. Vendar upala je gotovo, da bode tudi še to milost izmolila zanj.

Toda ni pa vedela, da se zbirajo novi črni oblaki nad njeno glavo, kjer bo pa njena vera, njeno upanje, najbolj pa še njena ljubezen postavljeni na novo težko poskušnjo.

"Ves drugi je zopet in upanje imam, da ga bom pridobila nazaj na pravo pot."

"Mislite, da bode šlo?"

"Upam! Z otroci veliko molimo."

"Ali bode pa hotel priti zopet k sv. zakramentom?"

"Jaz mu nočem ničesar še omeniti o cerkvi, da bi več ne škodila, kakor koristila."

"Da, skrajne previdnosti je treba. Tak človek, ki se vrne iz pota greha je kakor človek, ki je prebolel težko boleznen."

"Mislim, Father, da bi bilo dobro, da bi prišli k nam, kjer bi se zopet videla. Priti bi morali tako, da bi ne vedel, da sem Vas povabila."

"Tako, da bi mislil, da sem ga slučajno našel doma?"

"Da, Father."

"Pa prosim, dajte mu lepo govoriti na srce. Saj ni hudoben, samo zaslepljen je. In pa strašen napuh ima. Misli, da bi bila sramota, da bi se uklonil Bogu."

"Da, da! Ko satan dobi enkrat v roke človeka, da mu najprej svoj greh — napuh! Dobro, Mrs. Modic, bom pa prišel!"

Tako sta se pogovarjala Father Dolinar in Mrs. Modic, Karolova žena v župniški pisarni.

Karol je bil res precej drugi, ko je dobil službo v Crowbertovi tovarni po

žalostnih skušnjah, katere je preživel s saloomom. V socijalistiški klub ni več hodil. Tudi pijančeval ni po saloonih. Samo doma "ga" je moralo biti vsaki večer precej, včasih tudi preveč.

Z ženo je bil prijazen, tako, da je upala, da ga bode pridobila nazaj za Boga in za se. Nezvestoba, o kateri je zvedela, jo je sicer zelo bolela in pekla. Vendar njena živa in junaška vera jo je naredila v junakinjo. Čutila je, da ga nima več rada, kakor ga je imela preje. Toda vedela je kot verna žena, da je božja zapoved, da žena mora ljubiti svojega zakonskega moža. Mary je bila pa globoko verna in je skušala živeti do pičice po tej svoji veri. Iz te njene vere se je pa rodilo trdno upanje v Božjo pomoč. "Bog mi more pomagati! In vem, da mi bode Bog tudi pomagal." je rekla večkrat svoji materi, Mrs. Rupnik.

"Prav imaš, hči! Enako sem delala jaz. Upanje na Boga je dostikrat sidro življenja. Vzlasti v težkih urah trpljenja in poskušanj. Kolikrat sem jaz to že skusila v svojem življenju."

"Tudi jaz vem iz lastnih grenkih skušenj zadnjih let. Grenko je bilo trpljenje! Grenke so bile ure. Toda Bog mi je dal preje veliko lepih solnčnih dni. Kako bi torej ne imela upanja vanj, v Njega milost, in pomoč v urah viharjev in nadlog?"

In vzlasti sedaj, ko se je mož toliko podal, da ne popiva več po saloonih, da ne gre več v klub, ali ni to že dovolj za začetek. Vse drugo se bode pa doseglo.

V vliki zadregi je bil Karl, ko je neki večer naenkrat pozvonilo in je šel odpirat, pa je našel pred vrati — Fathra Dolinarja.

Sramota, očitane vesti, pred vsem pa vse, kar je čul in čital ta leta zoper duhovnike, ga je zmešalo. Kakor lahna meglica se je stemnil obraz Karolu in

že je hotel vrata zapreti pred duhovnikom. Toda zavedal se je, da je sedaj "drugi" Karol in premagal se je, vendar videlo se mu je, da je v veliki zadregi.

"Halo, Karol!" pozdravil ga je duhovnik in mu ponudil roko v pozdrav.

"Halo Father!" odzdravi Karol.

"Vstopite!"

"Ali je Mary doma?"

"Da! Izvolite v parlor!"

In spremil je duhovnika v sprejemno sobo.

Toda, Mary je čula pri sprednih vratih duhovnika in prišla ji je misel v glavo, da se za malo časa odstrani, da jima da priložnost se pogovoriti nemoteno. Zato je hitro pri zadnjih vratih odšla k materi v prodajalno.

"Dolgo se nisva videla, Karol," začel je Father Dolinar.

"Well. Ni še tako dolgo! Jaz vas večkrat vidim," misli Karol v vidni zadregi. —

"Da! Vidva se že. Toda govorila nisva že dolgo."

"Da. To je res. Vendar . . ."

"Kako se pa dela pri Crowbertu. Čujem, da si sedaj tam?" posegel je duhovnik hitro v besedo, ker ga ni hotel spraviti v zadrego, da bi mu ne vzel dobre volje."

"Da, pri Crowbertu sem. Delo imam primeroma jako dobro."

"Upam, da se boš sedaj krepko oprijel tega dela."

"Da, tudi jaz tako mislim, da bode najbolje!"

"Pa v cerkvi se že tudi dolgo nisva videla," posegel je Father Dolinar naravnost v sredo stvari, za katero je pravzaprav prišel.

"Nimam časa!" odgovori Karol mrzlo.

Duhovnik je videl, da tu še ni srce

pripravljeno za kako lepo besedo glede cerkve. Če toraj Mary toliko upa, da se bode Karol spreobrn timer, se nekoliko moti. Tu je samo potreba in nesreča uklonila Karola, ker si pač drugače najbrže ni moral pomagati.

"Kako nimaš časa? Delaš v nedeljo?"

"Tega ravno ne! Vendar . . ."

"Če toraj ne moraš delati v nedeljo in si zdrav, potem veš, da je tvoja dolžnost . . ."

"Vendar v nedeljo se moram odpociti."

"Saj imaš celi dan čas. V cerkvi tudi ne nalagamo dela. Sedeš lepo v klop, malo pomoliš, čuješ lepo petje, čuješ par besedi o najvažnejših vprašanjih tvoje ga življenja . . ."

"To je vse res. Vendar, ko človek nekoliko več čita in se izobraz i, dobi druge misli o vseh teh stvareh," pravi Karol hladno.

"Da, to je res, da se človek izobrazuje od dne do dne. Vendar saj izobrazenci tudi verujejo."

"Nekateri že! Toda prava izobrazba pa pove človeku, da mu Boga ni treba."

"Kaj si prišel do tega prepričanja, Karol?" pravi žalostno duhovnik.

"Da!" odgovori Karol hladno.

"Kako si bil ti ves drugi še pred nekaj leti!"

"Seveda človek se spreminja po letih in izobrazbi."

"Toda povej mi, Karol, kdaj si bil najsrečnejši v svojem življenju?"

"Pa nisem bil zato ker sem v cerkev hodil in veroval! Kaj mi da vera? Kaj mi da cerkev?"

"Karol, pa to ti še vprašaš?" . . . Povej mi, kar sem te vprašal! Sedaj si nekaj let pustil sveto vero, cerkev, vse. Preje si pa nekaj let vestno in na-

tanjčno spolnoval svoje verske dolžnosti. Ali ne vidiš, kaj ti je dala vera? Ali ne vidiš, kaj ti je vzela nevera? Poglej, kje in kaj si danes in kje in kaj si bil preje?"

Karola je vjezilo.

"Ste prišli, da mi očitata moje življenje?"

"Bog obvaruj, Karol. Iskal sem res prilike, da bi se zopet sešel s teboj, da bi ti govoril iz srca do srca, vsaj veš, kako sem te rad imel."

"Rad imel?" se posmeje Karol zaničljivo.

"Ti dvomiš, da sem te imel rad?" pravi duhovnik žalosten.

"Hm! Mogoče. Saj veste, Father, da je vam duhovnikom za naš denar. To je pač vaš "business" da vi sodite in imate radi vsakega izmed nas samo toliko, kolikor sem jaz imel rad svoje "kostimarje," ko sem imel saloon. Moja ljubezen se je merila po njihovem žepu."

"Karol, sumničiti je lahko. Toda sumničenje še ni resnica. Koliko bi ti lahko povedal dokazov, ki bi ti dokazali kako krivično je to sumničenje. Mogoče je, da se dobi tudi tak duhovnik. Vendar predaleč bi naju privedlo. Jaz tu vzamem samo svoj slučaj. Ti tudi meni očitaš, da sem te imel rad le radi tvojega denarja."

"Jaz nisem tega rekel!"

"Da, res nisi rekel naravnost. Toda vstel si me v duhovnike in si rekel "vam duhovnikom." — Karol, če bi mi kdo drug to očital, bi me ne bolelo, toda, ako mi to očitaš ti, povem ti, da me boli. Karol spomni se nazaj, kaj si videl in čul vsa leta najinega prijateljstva. Ne bodem našteval slučaje, o katerih si ti sam vedel in še danes veš, da so bili dokazi, da sem ti bil odkrit prijatelj. Spomni se, koliko sem storil za delavstvo za čas štrajka. Ti najbolje veš, kako sem se izpostavil

za delavstvo, koliko napadov in preganjanja prestal radi tega. Vse to veš, pa moreš še reči, da sem bil in sem sebičen?"

Karol je videl, da je rekel preveč.

"Nisem mislil ravno vas tako naravnost. Tajiti pa ne morete, da je duhovščina splošno taka."

"Karol! Duhovščina je splošno taka, kakor sem jaz. Duhovniki smo si precej vsi podobni."

"Ne boste pa tajili, da jih ni vsaj veliko takih!"

"Tudi tega bi si ne upal trditi. Pač pa prav rad pritrdim, da se dobe taki sebičneži tudi v duhovskem stanu."

"In nasprotniki delavstva ste vsi duhovniki."

"Karol, če bi bili vsi, jaz nisem in ti, Karol, ti to dobro veš in si sam videl moje dokaze, da nisem. In kakor jaz nisem, tako vem, da ga ni duhovnika, ki bi ne bil na strani delavstva."

"Zakaj pa v stavkah duhovniki nastopajo proti stavkarjem?"

"To si čital v protiverskih listih. Ali so pa ti listi prinesli kake dokaze za svoje trditve?"

"Mora biti že veš, ker drugače bi ne pisali."

"Karol. Ti veš dobro, kaj sem jaz vse storil in skušal storiti za delavstvo za časa zadnje stavke v Crowbertovi tovarni. Ti si bil priča vsega tega. Pa ali si čital, kaj so listi o meni pisali? Kako so celo resno postavili na glavo? Karol, včasih si bil pameten mož, vprašam te, ali se še spominjaš na vse to? In če so lagali o meni, ali ne misliš, da morejo enako lagati o drugih?"

Karol ni vedel, kaj odgovoriti. In tako se je pogovor pletel še dolgo. Father Dolinar je skušal z vso svojo zgovornostjo pobiti vse Karolove predsodke, katerih je pa dobil revež ta leta veliko. Vsa-

kega mu je spodbil, da Karol ni vedel ničesar odgovoriti. Vendar videl je pa s žalostjo, da s tem ni Karola pridobil, temveč, da mu je le še bolj trmo vzbujal. Zato je kmalu napeljal pogovor na druge strani, dokler ni prišla Mary.

Pogovarjali so se še dolgo.

Mary je še enkrat sprožila pogovor na cerkev. Toda Karol ni hotel dosti čuti. Ni hotel reči, da bode šel in ne, da ne bode.

"Še veliko bode treba zanj moliti," je rekel Father Dolinar drugi dan žalostni ženi. "Karol je izgubil milost božjo. Srce brez milosti božje je pa, kakor na-

rava po zimi. Vse okopavanje ne pomaga ničesar. Prosimo goreče, da bi se ga Bog usmilil."

In uboga Mary je podvojila svoje molitve. Posebno veliko se je pa molilo za Karola v Serafinskem Kolegeju Sv. Jožefa, kjer se je Ivan, Karolov drugi sin, pripravljaj za redovni stan očetov Francižkanov. Bil je že v zadnjem letu gimnazijskih nauk.

Molila je veliko žena, Mrs. Modic. Marsikako uro je pa preklečal v molitvi zanj — Father Dolinar.

Da, kjer je vera, in kjer je ljubezen tam je vedno še — upanje.

(Dalje prihodnjič.)

VELIKO NAZNANILO.

Ljubljanski Slovenec piše: — Naznanilo nočnim častivcem presvetega Rešnjega Telesa. Nocoj ponoči je redna mesečna ura. Moli se 10. ura: Zahvala za Božje dobrrote. Ker se v zadnjem času žali presv. R. T., se še posebno vabite vsi možje in mladeniči mesta Ljubljane, da se v obilnem številu vdeležite te nočne ure, da zadostimo Gospodu za nečast, ki se mu godi. Posebno vabimo še tiste, ki so nočno češčenje opustili, da se zopet udeležijo nočnega češčenja. Nočno češčenje presvetega R. T. se še vedno nadaljuje in ga celo kruta vojna ni omejila in to že 25. leto. Danes toraj vsi krščanski možje in mladeniči v stolnico k nočni molitveni uri. Posebno se priporočajo sledeče ure: Od polnoči do 1. in od 1. do 2. ure, ker je število teh ur najbolj slabo obiskano. Obenem se še naznanja, da je v nedeljo t. j. 5. t. m. skupna moška zadostilna molitvena ura v stolnici vseh krščanskih mož in mladeničev mesta Ljubljane, vsled tega odpade v nedeljo mesečni shod moške Marijine družbe v Križankah. Moli naj se 30. ura. Spravne molitve. — Voditelj nočnih častivcev I. Šerjak.

To naznanilo je priobčeno v Ljubljanskem "Slovenecu." Opozarjamo nanj vse naše ameriške Slovence.

Koliko se je že pri nas sramotilo presv. Rešnje Telo! Kako strašni bogokletni članki so bili že med nami priobčeni in razširjeni po

vseh slovenskih naselbinah. Katoliški možje, ali smo se tudi mi čutili s temi članki užaljene? Smo mi čutili v sebi dolžnost iti pred tabernakelj in prositi gospoda odpuščanja? Mu zadostiti?

Da, katoliški Slovenci! Če kdaj preje, je dolžnost naša danes, da se vsi, ki smo tako srčni, da smo skozi te strašne viharje dosedanje dobe med nami, še ohranili vero, obrnemo s celim zaupanjem k Jezusu v tabernaklju in mu kličemo: "Gospod, reši nas poginjamol!"

Molitev pred presv. Reš. Telesom je prerodila našo Kranjsko. Enako bode češčenje presv. Zakramenta tudi med nami Ameriški Slovenci pomagalo, da se razmere zboljšajo.

Nazaj pred tabernakelj! Slovenci, nazaj k Jezusu v "večni molitvi."

List "Ave Maria", vidi, da je vse naše delo, ves naš trud, vse naše žrtve, vse bode zastoj, ako se nas ne bode Bog usmilil. "Moči teme" se močne med nami. Zaveznikov imajo celo v naših lastnih vrstah, pomočnikov pri uničevanju dobrih podjetij imajo celo v vrstah voditeljev.

Zato bode s prihodnjim letom naš list posebno pozornost obrnil klicu: Ameriški Slovenci, k tabernaklju! K Jezusu v presv. Zakramentu. Tu je še edina naša rešitev.

AVE MARIA.

REV. J. PLAZNIK.

(Dalje.)

"Oba sta bila pravična pred Bogom."

(Luk. I., 6.)

Elizabeta in Caharija sta okusila veselje in prejela sad včlovečene Besede, ker sta bila pravična. Janez je prejel sad, ker je bil nedolžen.

Kaj pa z množico, skozi katero je Beseda potovala, kaj vaščani iz Hebrona? Leno so gledali, kako je šla skozi vas mlada žena z revnim delavstvom. Ko je tako Jezus šel med njimi, je morda poslušal bogokletstvo zoper Boga, svojega očeta in videl je, kako ga žalijo.

Ln dandanes, kako je Jezus sprejet, ko obiskuje mesta in vasi, kako ga sprejemajo ravno oni, zavoljo katerih prebiva v evharistiji?

Veliko število, množica, ga zaničuje. Mimo gredo mrzli in neverni po svojih poslih. Ne domislijo se na Jezusov dolg obisk, katerega je Bog odlašal toliko stoletij, katerega tako glasno označja po svoji cerkvi.

Če jih kdo opomni, se vstavljajo in morda celo preklinjajo.

Objokavanja vredna je mlačnost do svetega obhajila. Pomilovanja vreden je Jezus v najsvetejšem zakramentu. Ljudstvo zaničuje Jezusovo ljubezen in mu-

ke njegovega srca.

Kadar pa pride k nam ali občutimo veselje, katero je občutila Elizabeta, katero je prešinjalo Janeza? Kakšna so naša obhajila? Kakšne so naše zahvale? Puste, mlačne, razstresene, posiljeno opravljene. Jezus pride k nam, pri nas je. Ali se zavedamo?

Odkod pride to?

Gostitelji Jezusovi v Hebronu so bili zvesti postavi, so radi imeli samoto, zvesto in zaupno so molili, bili so zbrani in ponižni.

Če nismo taki, ali če vsaj svojih duš ne očistimo greha, če ne ljubimo pravice, bodo naša obhajila prinesla le malo sadu.

Drugi nauk te skrivnosti je, da je krščanska ljubezen potrebna lastnost, da vredno in prejememo Jezusa. Ljubezen je vlekla Jezusovo ljubezen do Janeza v Hebron. Marijina ljubezen do Elizabete, ki jo sili na težavno pot ter Elizabeto in Caharijo, da sta složno skupaj živela.

Ne pozabimo, da je ljubezen zapoved zadnje večerje, zato očistimo svoja srca vsake jeze, svoj razum vsake sodbje, svoj jezik vsake zoperne besede. Nikoli ne bo luč Jezusovih oči, ne slad-

kost njegove besede, ne nežnost njegovega srca božala našo dušo, če ne spolnujemo zapovedi bratske ljubezni.

Kako žalostno je, če se ne moremo veseliti v duhu, kadar je pričujoče v naši duši angeljsko veselje, veselje nebeskega Očeta, večna blaženost!

Zato dajmo zadoščenje z Marijo, ki je ponižno sprejela svojega stvarnika! Ne opuščajmo obhajila, toda očistimo se boljše, ljubimo Boga nad vse drugo in bližnjega zavoljo Boga.

* * *

Marija je ostala pri Elizabeti tri mesece. Jezus je tudi ostal v Mariji in častil Očeta v tem ljubljenej tabernaklu in posvečeval Elizabeto in Janeza v deviskem tabernaklu prve ljubezni.

Obisk treh mesecev! Božji darovi trajajo, ker prihajajo iz večnih višav, kjer ni nič časovnega. Ko pridejo ti darovi v naše roke, ostanejo pri nas le toliko časa, dokler jih skušamo biti vredni.

Ravno tako je z obhajilom. Njegov sad je življenje in večno življenje. Le koliko jih pa pade po obhajilu zopet v smrt!

Kaj naj bo naš namen pri obhajilu, kaj naj prosimo Jezusa po Mariji? Da naj bomo taki, da bo podaljšal obisk pri nas, da ostane pri nas.

V stalni vezi obstoja resničnost obhajila. Če Jezus prenaša biti pri nas zakramentalno pričujoč nekaj trenutkov po obhajilu, ker se hostija raztopi, se to zgodi zato, ker je treba, da pride njegova pričujočnost k nam po naših čutih, ni pa treba, da bi občutno stal pri nas, ko se je združil z našo dušo, ker je duša duh zato dovoli, da odpade materialni zavitek. Jezus je popolnoma duhovna hrana; zato se združi z dušo, ki ga vsrkava, se z njim združi, se hrani na njem, od njega dobiva moč, življenje in delavnost.

Duhovno zedinjenje je sad in namen zakramentalnega obhajila; ta vez brani in razvija dušo po veri, upanju in ljubezni, predvsem ljubezni.

Zato je zahvala po svetem obhajilu tako važna.

Če hočemo, da se bo ta vez razširila, da bomo živeli božje življenje, pravo krščansko življenje, tedaj moramo podaljšati svoje zahvalne molitve po svetem obhajilu, gledati, da je vse, kar storimo čez dan, zahvala Njemu, ki se je zavoljo nas tako ponižal. Vsakdo lahko to stori in obhajilo nam bo to napravilo lahko in tako, kakor bi bilo naravno.

Včlovečena beseda, blaženi sad blažene matere, ostani v meni, da zmagujem greh in skušnjave, da se potrudim, da storim vse iz ljubezni do tebe, da ostanim združen s teboj v mislih, besedah, dejanju, trpljenju in veselju!

Marija, ti, ki si spolnila vsako Kristusovo željo, katere vsako prošnjo je Bog uslišal, brani in dozori v moji duši vsak sad svetega obhajila!

Molimo, da bi ljudje bolje razumeli dolžnosti zahvale po svetem obhajilu in ne leteli takoj vun; da bi zahvalne molitve bolj razumeli.

Iz ljubezni do bližnjega pa molimo tudi za revne bolnike, da bi ne umrli brez svete popotnice, da jih ojunači, da premagajo mlačnost, da pridejo iz zemeljske ječe v večno domovino.

Ali ni Jezusov obisk v naših cerkvah samo nadaljevanje obiska v Hebronu? Ali ni zopet Marija, ki prinaša ta obisk po svojih priprošnjah?

Oni, ki trpe na postelji, naj poskočijo veselja, ko se približuje Zveličar, ker prinaša mir za preteklost, upanje za bodočnost in začeli bodo z Marijo in vedno prepevali "Nasitil je lačne z dobrimi stvarmi."

(Nadaljevanje sledi.)

Julija.

Rev. John Plaznik.

Bilo je osmega decembra. Oče in mati sta prišla od svete maše ob osmih. Šla sta zgodaj k sveti maši, da sta bila tudi pri svetem obhajilu; ker sta imela Marijo v veliki časti in sta vedela, da ji najbolj vstrežeta, če prejmeta njenega Sina. Imela pa sta danes še posebno prošnjo do Brezmadežne. Njihova hči Julija je bila nekaj časa dobro dekle. Bila je članica Marijine Družbe. Pa kaj, ko so prišli taki časi. Mladina hoče biti le v cenih gledališčih, se neumno šopiriti z obleko in hoditi po plesiščih. Oče in mati sta upala, da bo Julija šla gotovo na ta dan, ko je bilo družbeno sveto obhajilo, tudi ona k svetemu obhajilu. Pa so morali imeti ravno prejšnji večer domačo zabavo pri neki njeni prijateljci, kamor je seveda morala iti. Tako je še lepo spala, ko sta prišla oče in mati iz cerkve. Mati je kmalu imela kuhinjsko opravo na sebi in šla pripravljat zajutrek.

Ko je bil čas za zajutrek, je prišla Julija v sobo. Oče in mati sta se pusto držala. Sestra Ana pa je že imela tak obraz, kakor tačas, kadar reče: "Ali ti nisem pravila." Julija se ni zmenila za nikogar. Imenitno se vsede k mizi in čaka, kedaj bo začelo grometi.

"Da, oče, res me je sram, da sem tako pozno vstala. Pa, saj veste, bila je že

ena proč, ko sem šla spat, pašepotem sem bila tako razburjena in nervozna, da nisem zaspala do . . . do . . ."

Njena mati je molčala. Nikoli ni svoji dražestni hčerki prepovedala, da bi se ne smela vdeleževati razveseljevanja. Ni se vtikala v to, če je Julija postajala zelo popularna v gotovih krogih in jo tudi ni preveč obkladala z delom doma. Sedaj pa se ji je vendar zdelo, da mora nekaj reči.

"Gospoda Alojzija sem srečala včeraj in rekel mi je, da se oglasi pri njem danes popoldne. Hitro se odpravi v cerkev potem pa lahko stopiš v župnišče."

"Kaj neki hoče od mene? Popoldne sem hotela iti kupovat božične darove. Adela me bo čakala. Pa, če že hoče, se bom pa oglasila pri njem. Najbrž bo že zopet kaj za "fair".

"Ne; mislim, da ni to, ampak nekaj zaradi katekizma."

Ravno tedaj je vstopila njena sestra Ana.

"To bo pa že lepo. Julija pa zna katekizem; kar za sestro naj gre."

Po zajutreku se Julija odpravi v cerkev in župnišče.

"Oh, kakšen je moj obraz danes," je še rekla, predno je odšla." Dobro, da imam še to barvo. Še malo rudeče. Tako; sedaj pa ne bo mogel župnik reči.

da ne skrbim za svoje zdravje."

* * *

"Kaj bo gospod župnik, ali bo treba zopet vstopnice prodajati?"

"Nič takega," pravi župnik. "Precej dela imam in ravno domislil sem se, da mi lahko nekoliko pomagaš. Gori na hribu je mal dečko, zelo bolan, treba ga je pripraviti na prvo obhajilo. Zadnji teden sem ga obiskal nekolikokrat; seveda bi ti bil pa prav hvaležen, če ga obiščeš in mu poveš nekaj lepih povesti in ga razveseliš. Bojim se, da ne bo ozdravil; zato sem sklenil, da mu bom prinesel prvo sveto obhajilo na božično jutro. Ali ga lahko obiščeš nekolikokrat pred božičem, ga izprašaš v katekizmu in ga malo poučiš? Kaj misliš?"

Julija bi bila sprva najraje rekla, da ne more. Bilo je sveto delo, katero ji nalaga župnik. Saj ni odprla nobene verske knjige, odkar je napravila zadnjo skušnjo v šoli. Vendar se ni mogla popolnoma odpovedati zato je rekla:

"Dobro; bom poskusila. Zelo lepo je, da mi toliko zaupate. Z veseljem bom to storila — ko se sama nekoliko poučim. Saj sem tako rada imela katekizem v šoli."

Ko je Julija zapisala naslov dečkov in obljubila, da se vrne čez nekaj dni, da poroča o svojem vspehu, je odšla. Župnik je bil zadovoljen s svojim poskusom.

Gotova resnica je bila, da gospod Alojzi zna pridobiti ljudstvo za se. Če je bilo za cerkev ali v dobrodelne namene, vedno je imel dovolj pomagačev.

Društvo mladeničev je dobro spevalo zaradi dramatičnega društva, dobre knjižnice in telovadnice.

In dekleta od fare? Župnik jih ni pozabil, odkar so opravile slovesno sveto obhajilo, pa do tedaj, da so se pomogle. Vsi so videli, da so mu njegove ov-

čice pri srcu. Zato se je zanimal tudi za Julijo. Vedel je dobro, kako dekleta rado hodi v gledališča in družbe; pozabil pa tudi ni na njene dobre lastnosti. Bil je dober pastir, ki je šel za svojimi ovčicami in vedel je, da Juline napake nimajo korenin v srcu. Le ena stvar ga je skrbela, dekličino lišpanje. Nekaj v nedeljski pri-Rad bi nekaj rekel o tem o nedeljski pridigi; toda, morda bo bolje, če njej naravnost pove.

Še isti dan popoldne se ljudje niso mogli načuditi, ko pride v revni del mesta razkošno oblečena gospodična. Po kaj je prišla, bodo zvedli šele, kadar odide. Kar vprašat bodo šli, kako se bolni Johnie počuti, pa bodo vse zvedeli.

V tesni veži je Jonijeva mati sprejela Julijo. Bila je suha, drobna ženica. Na obrazu se ji pozna skrb in žalost.

"Dober dan, gospa; saj ste vi Johniejeva mati. Gospod župnik me je poslal naj pogledam Johnia. Kako pa se počuti danes?"

"Še precej dobro, hvala gospodična."

"Kar Julija me imenujte."

"Lepo ime, gospodična. Lepo, da ste prišli. Župnik mi je pravil o vas in Johnie čaka na vas. Nekako nemiren je. Zmiraj govori o svetem obhajilu. Zato pa ga župnik hoče spustiti kmalu. Pojdite noter."

Do bolnikove postelje ni bilo daleč. Tam je ležal Johnie, bled in suh desetleten dečko.

Johnieeve oči so se zasvetile, ko je Julija prišla blizu.

"Johnie, kako je? Greva v park?"

"Upam, da kmalu. Gospod župnik mi je povedal vse o vas, o vaših lepih oblekah in lepem obnašanju. Rekel je, da vas bom rad imel. Ali je tudi kaj rekel o meni?"

"Seveda je; če ne, bi me pa tukaj

"ne bilo. Upam, da se bova dobro razumela, kadar se bova bolj spoznala."

"Gospod župnik je rekel, da bom, kadar malo ozdravim, prejel —"

"Vse vem, Johnie; jaz bom prišla vsak dan, da vidim, da si boljši in da ne skrbiš preveč; te ne sme toliko skrbeti, če takoj ne ozdraviš. Pomisli, čez malo časa boš prejel prvo sveto obhajilo."

"Kako bom vesel, če bom le mogel! Cel dan mislim na to in vse, kar sem slišal o nebesih in angeljih."

"In o Mariji, Johnie; prositi moraš nebeško mater, da te varuje. Povej ji, da bi rad prejel njenega sina o božiču. Pomagala ti bo prav rada, če boš zaupal v njo."

Potem mu je Julija povedala lepo zgodbico, katero je že večkrat pravila otrokom. Zgodba je bila o Materi Božji. Johnie jo je pazljivo poslušal. Ko je bila zgodbica končana, se Julija ni mogla načuditi temu, kar je pripomnil Johnie.

"Kako ste na debelo namazani danes!"

"Otrok, kaj misliš? Namazana s čim?"

"S tisto rudečo barvo, ki pa prav nič lepo ne zgleda."

"Johnie, ali ne veš, da ni lepo govoriti o tem, kakšni so tvoji prijatelji ali prijateljice? Treba bo iti, Johnie!"

"Oh, nikar še ne pojdite; gospodična Julija. Saj vas nisem hotel žaliti. Nisem si mogel pomagati, da bi ne bil mislil, ko ste mi pripovedovali zgodbico, kako lep bi bil vaš obraz, če bi ne bilo barve gori. Barva vas dela podobno kakor igralki. Gospodična Julija, ali mislite, da si je tudi Marja barvala obraz?"

"Otrok moj, kako vprašanje! Utrudila sem te. Sedaj pa moram res iti."

"Pa niste jezni, gospodična Julija? Tako vas imam rad in sem vam hvale-

žen, da ste prišli. Ali bote prišli zopet?"

"Seveda bom prišla; saj sem obljubila gospodu župniku, da bom. Hočem ti pomagati, da boš ozdravil, ozdravil do božiča. Čez nekaj dni boš že lahko šel z menoj, boš videl božične izložbe?"

"Jaslice tudi, gospodična Julija?"

"Seveda; jaslice tudi."

Julija se je srčno poslovila od Johnieja in rekla materi nekaj tolažilnih besed ter odšla.

* * *

Ko je Julija klečala tisti večer pred Marijino podobo in molila svojo večerno molitev, so jo polile vroče solze, njena duša je bojevala hudi boj, ki naj očisti in vtrdi njeno srce.

"Kako, da sem vse tako pozabila! Johnie me je imenoval igralko. Zakaj nisem slušala nekoč sestre v šoli?"

Zlasti časi šolskih dnij so ji prihajali v spomin. Vsi nauki o lepem vedenju in občevarju. Govori pri družbenih sejah, kjer se je govorilo o pravi dekliški lepoti, lepi zgledi drugih deklet.

Julijo je bolelo v dnu duše; Johnieva opazka o ženski lepoti jo je vzdramila bolj, kakor vse pridige. Mal, reven dečko se je sramuje! Kaj si neki gospod župnik misli o njenem namazanem licu?

Zmolila je. "Spomni se" in šla je v posteljo. Zaspala je z Johnievo opazko v mislih: "Ali mislite, da si je tudi Marja barvala obraz?"

* * *

Božično jutro je bilo mrzlo in sneženo ter veselo za Johnieja. Deček je bil boljši. Njegovo posteljo so prenesli v boljšo sobo, da lahko vidi božično drevesce, katero je prinesla Julija; kajti za Johnieja mora biti vesel, kolikor mogoče, da bo pomnil dan prvega svetega obhajila. Johniejev obraz je kazal več, kakor

božično veselje; veselil se je trenutka, ko pride prvič k njemu božji gost.

Svet strah je vladal v sobi, ko je gospod župnik govoril.

"Corpus Domini nostri Jesu Christi custodiat animam tuam in vitam eternam Amen."

Mali Johnie je prejel največji dar.

Res. Bil je vesel božič, vesel za Johnieja, njegovo mater, za gospoda in Julijo. Gospod je zahvalil Julijo za njeno prijaznost do Johnieja in ji rekel, da jo bo zopet poklical, če jo bo rabil za dobrodolge namene. Nakar je Julija rekla:

"Upam, da bote, gospod ker sem veliko srečnejša, odkar poznam Johnieja."

Brezmadežna Mati Jezusova.

Prenos višarske podobice Matere božje k Sv. Križu.

Kakor mnogim drugim svetinjam, divja svetovna vojska tudi ni prizanesla božjim potom. Nam Slovencem je uničila dvoje najbolj priljubljenih: Sv. Goro in naše Sv. Višarje. Čudodelno podobo svetogorske Matere božje so prenesli v ljubljanski rančičskanski samostan in jo tam kmalu v cerkvi izpostavili zopet javnemu češčenju. Ona s Sv. Višarjev se je ohranila v samostonu oo. Frančiškanov v Mariboru. Na željo duhovščine ob koroško-stajerski meji in slovenskega ljudstva, ter po častita podoba prenesla v romarsko cerkev odredbi slov. gen. vikarijata v Dobrlivasi se je Sv. Križa in Matere dobrega sveta nad Dravbergom. Prej še je bila od 1. do 8. septembra izpostavljena pobožnemu ljudstvu v češčenje v veličastni baziliki Matere milosti v Mariboru.

V petek, dne 12. septembra t. l. je ponesla posebna deputacija podobo na vse zgodaj od oo. frančiškanov na kolodvor, kamor jo je spremljal č. o. gvardjan Severin Korošec, in z vlakom do Dravberga. Na kolodvoru v Breznem so domača dekleta z venci ozaljšala voz, v katerem je bila sv. podoba. V Dravbergu jo je pričakovalo na tisoče in tisoče vernega ljudstva. Od polnoči sem so prihajali na vozovih in peš, nebroj sta jih pripeljala vlaka iz Sinče-vasi in Maribora. — Ko je bila čudotvorna podoba postavljena na lepo okinčano nosilo, jo je črneški pevski zbor, pomnožen z drugimi pevci in pevkami, pozdravil z "Zdrava Marija," na kar se je razvil prekrasen sprevoz proti Sv. Križu. Udeležilo se ga je nad 5000 ljudi. Najprej so korakali moški, glasno moleč rožni venec, za njimi oddelek našega vojaštva iz Dravberga. Sledila so belooblečena dekleta, nad 300, in Marijina družba iz Vogrš, nato duhovščina, 40 gospodov, pod vodstvom prošta g. Einspielerja in zastopnika gen. vikarijata g. župnika Fr. Lasserja. Pev-

ski zbor je prepeval vso pot lavretanske litanije in Marijine pesmi. Na to je prišel Marijin kip, ki ga je nosilo 8 belooblečenih deklet. Sledila je nepregledna vrsta žensk. Skozi 5 lepo okinčanih slavolokov, mimo deloma razsvetljenih hiš, preko mičnega dobrovskega polja, med grmovjem topičev se je premikal sprevoz gori k Sv. Križu. Pri angelu na Dobravi ga je čakal dravberški g. prošt V. Serajnik z asistenco. Na griču in potoma je čakalo sprevoz še zelo mnogo ljudstva, iz Guštanja in Kotelj sta prišli posebni procesiji.

Ob pol 10. uri smo dospeli s svetim kipom v krasno okinčano cerkev, kjer ga je med petjem Marijinega slavospeva "Magnificat" od strani duhovščine postavil domači župnik J. Rozman na prestol, pripravljen na oltarju sv. Ane. Isti je opravil tam prvič slovesno sveto mašo ter nato v kratki pridigi obrazložil pomen tega nenavadno lepega dne. Tudi Marija višarska je morala postati begunka, a da se izpolni njeno prerokovanje: "Glej, odslej me bodo blagrovale vsi rodovi zemlje," smo jo prinesli sem, da pri svojem križanem Sinu prosi za nas, nam pomore v dušnih in telesnih potrebah, varuje našo domovino. Po Mariji k Jezusu! Ker je cerkev obsegala le del poslušalcev, se je pridiga ponovila tudi na prostem pred kapelico. — Nato je g. prošt V. Serajnik daroval pontifikalno sveto mašo s "Te Deum". Darovalo se je ta dan 31 svetih maš, spovednice so bile oblegane. Tudi po končanih opravilih, ob pol 2. uri, so se vrstile neprenehoma množice pred Marijinim oltarjem v glasni molitvi in pesmi. Ob 3. uri je duhovščina opravila slovesne večernice in so se pele lavretanske litanije. Le težko so se zlasti oddaljeni romarji ločili od svetega mesta. Slavnostna tridnevnic se je nadaljevala v soboto in nedeljo. V soboto je došla procesija

od sv. Antona na Pohorju, pridigoval je g. kanonik Kotnik. Zvečer so bile slovesne večernice s pridigo g. kaplana A. Oblaka. Spovedovalo se je pozno v noč. Vso noč so vstrajali romarji v cerkvi, glasno pojoč in moleč. Kateri drugod niso našli prenočišča, so počivali pod milim nebom na tratah okrog cerkve. V nedeljo so se pričele svete maše že ob 5. uri. Pridigovali so ta dan gg.: župnika Gabron in Mojžišek, prof. dr. Gr. Rožman in kaplan Ig. Zupan. Slovesno sv. opravilo je imel g. prošt Gr. Einspieler in zaključil tridnevnic s slovesnim "Te Deum!". — Famoza bivša Avstrija kajpak v zlobni svoji vojski ni prizanesla tudi naši ljubi romarski cerkvi Sv. Križa. Vzela je za sramoten papirnat denar troje večjih zvonov, ugrabila bakreno streho na stolpu, pobrala krasne prednje piščalke iz novih orgel. Ravno v soboto, 13. septembra, so bile dospele nove piščalke, kajpak od daleč ne tako lepe in dobre kot prejšnje. Postavili smo jih takoj v orglje in jih je

g. prošt Einspieler v nedeljo popoldne slovesno blagoslovil in opravil nato slovesne sklepne večernice pri Marijinem oltarju. Ob tridnevnic je bilo vkup: 48 svetih maš, 8 pridig, 2200 sv. obhajil. Nad vse ganljivo je bilo videti, kako iskreno, s kolikim zaupanjem so svoji nebeški Materi, da jih povede h križase te tisočere in tisočere množice klanjale nemu božjemu Sinu, da jim pomore in jih tolaži v tolikih nadlogah, zlasti tudi da štiti našo mlado domovino. Pripomnimo, da je vse dni, vključ obliki gneči, vladal kar najvzornejši red in ni bilo kake nezgode. Samo par drznih žepnih tatov in tatic tudi te dni ni opustilo svojega početja. Vsem tisočerim in tisočerim udeležencem gotovo ostane ta prekrasno uspela svečanost v najboljšem spominu. Bila je nad vse lepa poklonitev slovenskega ljudstva nebeški Kraljici, ki nam pomogi tudi naprej!

To poročilo je vzeto iz Ljubljanskega "Slovenca".

RAZNO IN DOPISI.

Ali si že obnovil naročnino na list "Ave Maria"? —

Katoliški tisk je dandanes najglavnejši branitelj naše sv. vere, tvoje svete vere. Ali se zavešaš dolžnosti, katere imaš do tega tiska?

Advent je čas resnega premišljevanja. Pomenja dobo pred prihodom Kristusovim, pred prihodom Luči, ki je prišla v razsvetljenje nevernikov. Spominja nas na čas grdih malikov, propada človeškega rodu. — Da, kjer Kristus ni, kraljujeja maliki. — Kdor pa izžene Kristusa iz srca, postavi nanj največkrat Venero — nečistost, ali Bakha — pijančevanja, ali kačo — lakomnost.

Je Kristus tvoj Zveličar? — Vlada v tvojem srcu Kristus s svojimi nauki? — Ali pa je tvoje srce polno grdih malikov?

Advent je čas, da to premisliš!

"Vi oblaki Ga rositate" nazaj mojemu srcu "skor Zveličarja sveta" in človeških src! — reci. Pojdi k spovedi!

Novo moško društvo Najsv. Imena se je ustanovilo v Jolietu, Ill. v slovenski župniji Sv. Jožefa. Rev. J. Plevnik je sklical v ta namen posebno sejo mož in takoj pri tej seji jih je pristopilo 225. Te novice so se gotovo vsa moška društva Najsv. Imena zveselila, ker so vsi želeli da bi tudi naš dični Joliet stopil v vrste odločnih kat. mož Amerike.

Novo društvo kar najiskrenejše pozdravljamo!

Novi dosmrtni naročnik Ave Maria je Mr. Math Turšič iz Chicago, Ill. — Blagemu mladeniču se zahvaljujemo za to njegovo pomoč pri našem delu. V resnici veliko nam pomaga pri našem delu, kdor postane dosmrtni naš naročnik. Dosmrtna naročnina je samo \$15.00, katera se lahko izplača v poljubnih obrokih. Vzemimo, da je kdo naročnik AveMa-

ria vsaj 7 let, mu je že s tem vse povrnjeno — Zato vabimo tudi druge rojake, da nam pomagajo in pristopajo kot dosmrtni naročnik.

Cleveland, O. Fara sv. Lovrenca, 40-urna pobožnost je memo. Naše prošnje za res pravo pobožnost so bile uslišane in zato hvala preblašeni Materi Mariji.

Brez pretiravanja lahko rečemo, da je bila to najkрасnejša in obenem seveda najuspešnejša 40-urna pobožnost v zgodovini te fare. Kaj pa štejemo za uspeh pri taki slavnosti? Število sv. obhajil in pa redno številno množico, pri čiščenju Najsvetejšega Zakramenta.

Pobožnost je vodil Rev. Father Ciril iz Indianapolis. Prav dobro pa vemo zakaj je šel pred k Mariji Pomagaj v Cary, če prav nam tega ni povedal. Father Cirilu se iskreno zahvaljujemo za njegove lepe nauke, tolažljive besede in navdušenje. Naj mu povrne dobri Bog njegov trud, mi pa bodemo skušali slediti njegovim navodilom, ker to je edina pot do sreče, po kateri hrepeni človeško srce.

Kako krasno je bilo viditi toliko moštva na vse zgodaj predno so šli na delo pri mizi Gospodovi! Vse tri dni se je ljudstvo trlo okrog obhajilne mize in tu moški in ženske, stari in mladi. Kako se čuti nekaki žarek nebeškega miru in zadovoljnosti, ki obseva vso naselbino. Le malo jih je onih, ki niso občutili tega, oni ki so zopet eno priliko zamenjali pokrepčati svojo omahujočo dušo.

Hvala našemu ljubemu Zveličarju bodi vekomaj za ta njegov obisk, za tolažbo potrtim, za krepčilo slabotnim in utrjenje omahujočim. Hvala pa tudi vsim, ki so žrtvovali, kaj za cvetljice, za petje, in sploh za kako reč v stiku s to slovesnostjo. Vsim plati Bog obilo.

Hvala tudi vsem čč. gg. duhovnikom, ki so pomagali pri naši 40-urni pobožnosti, pri spovedovanju in pri zaključku. Bili so pa to Father Ponikvar, Father Bombač, Father Berk iz Loraina, Father Necid, Father Frenja, Father Zlamal, Father Kudelka, Father Masat, Father Dik, Father Redmer in Father Begala.

Vsem lepa hvala za pomoč in prijaznost.

J. J. O.

Milwaukee, Wis. Naš gospod župnik so rekli, koliko dobrega store za ljudi lepe in dobre knjige. Koliko hudega pa povzročijo slabe in protiverske in koliko ljudem škodujejo. Jaz se zelo zanimam za dobro berilo in rad podpiram dober tisk, kolikor le morem. Zelo obžalujem tudi smrt brata Viktorina, katerega knjižnico bom vedno hranila za spomin. Kako rada sem čitala njegove povesti v listu Ave Maria. Občudovala sem tudi kako

lepo je znal vse slike in sličice urediti, da je bilo bolj nežno in lepo. Kako škoda za takega moža, da je moral tako zgodaj zatisniti svoje oči. Ostalo pa boče na svetu še njegovo delo, njegove povesti in knjige ...

Antonia Hudaes.

Cleveland Newburg, O.

Ne bote mi zamerili g. urednik, mislim, ako vam na kratko opišem zelo krasno in krščansko poroko, ki sta jo obhajala Jos. Kenik in Mary Urbančič. To se malokedaj vidi, dasi je pravilno in lepo. Na dan poroke, namreč, na tako važni dan za novo poročenca, je navada, da jim prijatelji dajo, kaka darila. Ni pa zadosti gledati samo na darila za telo, ampak tudi za dušo mora, ali saj imelo bi biti kaj. Zato so pa drugovi in družice tega mladega para tudi storili, kar so mogli. Šli so z njima vred k sv. obhajilu. Krasno je bilo videti vse tri pare priči pristopiti k mizi Gospodovi, ob strani ženina in neveste. To je res krščanska poroka, kjer drugovi in družice ne spremljajo poročenca na pol pijani, kakor se žali Bog, včasih zgodi med Slovenci in tudi ne žvečijo guma, ampak se obnašajo, kakor se spodobi kristjanu v hiši božji, dostojno in spoštljivo. Iz srca toraj častitamo mlademu paru, da sta bila toliko pogumna, da sta pripravila tudi pričam, naj sprejmejo z njima tudi dušno hrano, kakor so telesno skupaj uživali po poroki. Več takih porok nam treba in več bo tudi sreče med zakonskimi, kajti, kdor stavi svojo srečo na Boga, on zi-da na skalo. Kdor pa stavi vse sam nase, tisti bo prej ali slej spoznal, da nima njegova sreča prave podlage.

St. Joseph Valley Wash. — Sporočam Vam, da imamo sedaj tukaj duhovnika, ki se piše Father McGwan, rodom Irec, in bomo imeli sedaj vsako nedeljo sveto mašo. Pozdravljeni

Mary Swan.

Thomas W. Va. — Dám Vam vedeti, da smo tu zastavkali s 1. novembrom. Stavka je bila dva tedna, potem smo šli pa zopet na delo. Delali smo pa samo en teden in zdaj zopet stavkamo. Koliko časa bomo pa sedaj, tega ne vem. Jaz sem sedaj tudi pristopil k Knights of Columbus. John Lahajnar.

— Častitamo Vam. To je v resnici katoliška organizacija, ki je v ponos in čast katoliškemu imenu in nam vsem katolikom.

Wilard—Tioga:—Minulo je par mesecev, ko sem v listu "AveMaria" poročal o napredku naše župnije, med družim sem omenil, da bode sv. birma in o novem župnišču. Prav z veselimi srcem poročam sedaj kar sem pred meseci omenil.

Dne 12. novembra imeli smo tukaj sv. birmo, žal da je ravno ta dan prav salamen-

sko (oprostite) hud sever pihal tako, da skoro ni bilo mogoče izpod strehe. A vkljub nezaskemu mrazu bila je polna cerkev vernikov. Milostljivi škof, sivolasi starček, podelil je zakrament sv. birme 145 otrokom (nekaj jih je bilo že 18, do 20 let starih). Kako veselje so občutili stariši otrok, ko jih je milostljivi vladika izpraševal o verskih stvarih in ki so, vsak ki je bil vprašan, vse gladko in neprisljeno odgovoril. Sam škof se je izrazil, da skoro še nikjer, koder je birmoval, niso otroci tako lepo in pravilno odgovarjali na stavljen vprašanja. Da bi se škof prepričal, če so otroci res v vsem poučeni, vpraša nekega prav mladoletnega birmanca vprašanje, o katerem smo vsi strmeli, kako bode odgovoril. A junaški deček je tako pravilno odgovoril, da se je milostljivi škof ljubko nasmehnil, ga pohvalil in rekel, da ni pričakoval tako pravilnega odgovora. Pohvalil je cerkvene pevce in vse župljane, in pristavil, da vidi da vlada prava ljubezen in sloga med nami, in želel je naj še nadalje ostane tako med župljani bratska ljubezen in sloga. Če že kje, a vendar tu so darovali ob tej priliki botri in botre kakor tudi birmanci nekaj nad \$400,00 (štiristo) kar je res lepa svota in vse to za pokritje stroškov pri cerkvi. —

Dobil sem v roke “Koledar “Ave Maria”, kjer je med drugimi tudi slika naše cerkve. Tam kjer se vidi še kup “peska” stoji sedaj krasno poslopje — župnišče. Res kras in ponos vse tukajšne naselbine. Mnogo denarja in truda je to stalo, a vse se naredi, ako je sloga med farani in ljubezen do duhovnika. Smelo trdim, da malokje ljubijo župljani svojega duhovnika, kakor ga ljubimo tukaj. Saj pa tudi zasluži, da ga ljubimo. Ne da se popisati, koliko se je trudil pri zidavi župnišča in pri učenju otrok. Kadar si hotel govoriti z njim in si vprašal, “kje pa so Father Novak,” pa si dobil odgovor: “Glej jih tam, kako “šaf-ljajo” itd. Ja, res malo je tako delavnih duhovnikov kot je naš Father Novak. Čast takim duhovnikom! Pa kakor povsod, tako tudi tukaj se najde kak zagrizenec kot nasprotnik duhovnika. Pa tak ničvrednež je med nami “ničla”. Le neustrašeno naprej, častiti Father, saj je z Vami cela naselbina! Na “ničlo” se pa ne ozirajte! Naj za sedaj zadostuje — se že še o priliki oglašim.

Naj še omenim, da je letošnji Koledar Ave Maria za leto 1920 res vreden pohvale. Še noben Koledar Ave Maria ni bil tak. Rojak, naroči si ga, stane samo 50c.

Rojaški pozdrav vsem čitateljem lista “Ave Maria”.

Pristavek:

(V predzadnji številki ste se izrazili, naj se rojaki (naročniki na list Ave Maria) izrazijo, kako bi povečali list Ave Maria. Moje

mnenje je, naj bi list Ave Maria postal vsaj tednik in naročnina naj se primerno zviša.

Ludvik Perušek, farmar.

ZAHVALA.

Po obljudi se javno zahvaljujem naši nebeški Materi Mariji in Presvetemu Srcu Jezusovemu za uslišano prošnjo v moji bolezni.

Helena Mesojedec, Soudan, Minn.

Zahvaljujem se Mariji in Presvetemu srcu Jezusovemu za uslišano molitev.

Lena Petrich.

San Francisco, Cal.

Zahvaljujem se žalostni Materi Božji in Presvetemu srcu Jezusovemu za uslišano prošnjo.

Gertrude Lindich.

New York, N. Y.

Zahvaljujem se Materi Božji za uslišano molitev.

A. P. Johnstown, Pa.

V moji hudi bolezni sem se obrnil k Devici Mariji za zdravje in moja molitev je bila ustlišana, za to se javno zahvalim Tebi Marija.

Jakob Resnik, Cleveland, Ohio.

V Molitev priporočamo.

Za zdravje: Kathie Berce, Iron Mountain, Mich. Dalje: Lucia Pierce, George Zupan Vandling, Pa.

Vse umrle naročnike “Ave Maria”.

Darovi za list Ave Maria.

Mrs. Marija Grahek, Calumet, Mich. \$1.00 — Mrs. Mary Skerl Worcester, N. Y. \$1.00, Mrs. Katarina Schwiger So. Omaha, Nebr. 50c. — Sargeant Marko Plut U. S. Army \$1.00, — Mr. Frank Erjavec Mongadore, Ohio \$5.00, — Mr. Joseph Lesjak Broddack, Pa. 80c — Mrs. Maria Goričan Homer City, Pa. \$1.00 — Mrs. Jera Vesel, Cleveland, Ohio, \$1.00, — Mrs. Frances Brancel, Cleveland, Ohio, \$1.00, — Mr. John Vidmar, Cleveland, Ohio, \$1.00, — Mrs. Annie Brula Soudan, Minn. \$1.50, — Mrs. Marija Vojda Soudan, Minn. \$2.00, — Neimenovana Union Dale, Pa. \$1.00 — Miss. Gertrude Lindich, New York, N. Y. 50c, — Mrs. Mary Swan, Valley, Wash., 50c — Mrs. Josepha Lesjak, La Salle, Ill., 50c, — Mrs. Frances Blatnik, Cleveland, Ohio. 25c.

Darovi za častito sestro Elizabeta.

Mrs. Katarina Schwyer South Omaha, Nebr. \$1.00 — Sargeant Marko Plut U. S. Army. \$1.00 — Mrs. Kathie Berce Iron Mountain, Michigan 500 kron — Mrs. Lucia Pierce Greaney, Minn. \$1.00.

Darovi za Rev. F. M. Meško.

Mrs. Cecilija Pfeifer New York City N. Y. \$2.00 — Mrs. Lucija Pierce, Greaney, Minn. \$1.00.

NASI MALI.

Waukegan, Ill.

Dragi striček: —

Takšne uganke kot ste jo priobčili v zadnjem Ave Marija, je za nas sedmo in osmošolce, čisto prelahka. Evo Vam: tukaj vam pošljem pa malo težjo računsko nalogo.

Računska Naloga.

Gospod nadzornik pride v šolo ter upraša enega učenca: koliko vas je v tem razredu? Učenec malo pomisli ter odgovori: ako bi nas bilo še enkrat toliko, kot nas je, in bi še polovi co drugega razreda prišeli, potem pa sestro učiteljico, gospoda župnika, našo malo punčko, vašega psička, sosedovega petelina, in župnikovega mucka, bi nas bilo ravno sto.

Sedaj si pa le glavo terite žnjo.

Upam pa, da mi boste tudi nagrado dodali za njo. Potem Vam jih mogoče še več pošljem, kadar si katero zmislim.

Spoštovanjem

Jennie Grimšič,
1347 Wadsworth Ave

Draga Jennie: Zelo si me zveselila s svojo uganjko. — Otroci, dobro, kar na noge! Za rešitev tenaloge razpišem nadaljnjih 5 nagrad. — Le še katero nam pošlji! Boys and girls, zakličimo Three Cheers for our Jennie Grimšič and for Waukegan St. Marys School! Vaš Striček.

Nalogo o cerkvenem letu so rešili in izdali: iz La Salle: Mimie Petek, Mary Bučar, Ana dali in iz Chicago Frank Augustin.

Prvo nagrado (molitvenik v vrednosti \$1.50) je dobila Anna Ovník iz šole sv. Roka, La Salle.

Častitam jil Naša Anica razloži cerkveno leto tako-le:

Cerkveno leto:

Cerkveno leto se imenuje leto od prve adventne nedelje do prve adventne nedelje v drugem letu. Imenuje se zato cerkveno leto ker je sv. cerkev tako uredila.

V cerkvenem letu imamo tri dobe: Adventno dobo, Velikonočno dobo in Binkoštno dobo.

Adventna doba se začne s prvo adventno nedeljo in traja do Svečnice. V tej dobi se spominjamo včlovečenja našega Gospoda Jezusa Kristusa in največjega Marijinega Praznika Brezmadežno Spočetje in rojstva Gospodovega. Druga doba nas spominja trpljenja smrti našega Odrašenika in Zveličarja. V tretji dobi se spominjamo tolažnika sv. Duha — ki je prišel na apostole na Binkoštno nedeljo. Ta doba se imenuje Binkoštna doba.

Anna Ovník.

La Salle, Ill.: — Dragi streček: Najprej sem pogledala če je kaj od Strička in našla sem zastavico takoj sem začela reševati in posrečilo se mi je najti, kdo nas ima rad.

Annie Settina.

La Salle, Ill: Dragi Striček: — Jaz sem najmanjša v našem roomu se prav rada učim pa jo večkrat tudi dobim. Hodim v četrti razred. Barbara Rapsel.

Soudan, Minn.

Dragi Striček: —

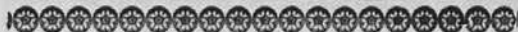
Ker večkrat čitam dopise v listu Ave Marija od naših boys and girls sem se tudi jaz namenila vam pisat par vrstic iz naše mrzle Minnesote. Tukaj smo dobili že dosti snega. 24. oktobra 3. novembra smo imeli tak snežni vihar da že dolgo let ne pomnimo takega. Po nekaterih krajih je 5 do 6 čevljev snega veter skupaj nanosil.

V šolo gremo vsaki dan jaz in moja dva brata gremo v Tower Soudan High School. Jaz grem v 9. razred John 11. razred Frank v 12. razred.

Tukaj vam pošiljam rešitev.

Vas pozdravim jaz in moji brat in sestre. Anna Schweiger Box 385.

Johnstown, Pa. — John Omerza mi je pisal v angleščini lepo pismo. Ima jako lep "penmanship." Drugikrat bode gotovo poskusil pisati few words po slovensko. Will you Johnie Tvoj Striček

V ZALOGI IMAMO

še nekaj

VEZANIH LETNIKOV.

1. MALEGA AVE MARIA

po \$1.20 iztis.

2. VELIKEGA AVE MARIA

po \$2.50 iztis.

Vsi letniki so elegantno vezani. Ako jih pošljete domov svojim dragim, zveselili se bodo tega daru, ker bodo čitali v teh letnikih marsikaj zanimivega iz našega Amerikanskega življenja.

Na zahtevo jih pošljemo "registrirano" tudi naravnost v domovino.

AVE MARIA

BOŽIČNA IZDAJA.

**KATOLIŠKI LIST ZA SLOVEN-
CE V AMERIKI**

Izhaja vsako drugo soboto

Published every second Saturday by

FRANCISCAN FATHERS

in the interest of the Order of
St. Francis.

1852 W. 22nd PL. CHICAGO, ILL.

Naročnina \$2.00 na leto. — Subscrip-
tion Price \$2.00 a Year.

Published and distributed under per-
mit (No. 650), authorized by the Act
of Oct. 6, 1917, on file at the Post
Office of New York, N. Y. By order
of the President, A. S. Burleson.
Postmaster General.

Entered as second-class matter Oct-
20, 1919, at the post office at Chicago,
Illinois, under the Act of March 3,
1879, Acceptance for mailing at spe-
cial rate of October 3, 1917, autho-
rized October 25, 1919.

Božična darila svojcem v domovino!

Ali se boste spomnili za Božič svojih dragih v starem kraju? Dobro pošljite jim vsaj par dolarjev.

Pri pošiljlatvi se poslužite samo svojega delavskega podjetja.

EDINOST PUBLISHING COMPANY

Mi pošljemo najceneje in najgotoveje!

Delovci poslužujte se samo nas delavskega podjetja!
1847 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

VSEM CENJENIM NAROČNIKOM IN ČITATELJEM AVE MARIA NAZNANJAMO DA

IMAMO V ZALOGI KRASNA BOŽIČNA DARILA.

Molitvenike Slovenske in Angleške.

Rožne vence.

Krasne Božične razglednice po 5c in 10c. — Pri večjih naročilih damo popust.

Pišite še danes na:

AVE MARIA

1852 West 22nd Place, Chicago, Ill.

SEIZ BROS.

Priporoča vsem slovenskim duhovnikom svojo veliko izbiro nabožnih knjig v vseh jezikih, vseh cerkvenih potrebščin, kipov, podob, svetinjic itd.

Priporoča se tudi vsem slovenskim društvom pri nakupu zastav in društvenih znakov.

21 BARCLAY STREET, NEW YORK

Telefon. 5985 Barclay.

Slovenski zobozdravnik

Dr. M. Josip Pleše

Ordinira od 10. ure zjutraj do 8. ure zvečer.
Ordinira tudi izven določenih ur po dogovoru.

Specialist in Bridge Work and Gold inlays

248 E. 72nd STREET, NEW YORK CITY

FRANCIS D. NEMECEK

FOTOGRAF

Se priporoča Slovencem.

1439 W. 18th St.

Chicago, Ill.

Telephone: Canal 2534